

Приједлог за уношење појединог питања у дневни ред подноси се прије сједнице, а може се поднијети изнимно од клуба посланика и на самој сједници, с тим што се мора образложити хитност овога приједлога".

Члан 101.

"Уколико посланици сматрају да одређено питање из чланова 99. и 100. овога Пословника треба, односно не треба разматрати на сједници Представничког дома, дужни су навести одредбе овога Устава Федерације и овога Пословника, из којих произлази да то питање треба, односно не треба разматрати".

"О поднесеним приједлозима за уврштавање одређеног питања у дневни ред сједнице посланици се очитују већином гласова посланика у Представничком дому".

Члан 102.

"Након што посланици изложе своја стајалишта о питањима из претходног члана, гласа се о прихватању или одбијању приједлога".

6. Чињенично стање

Предсједник Федерације и оба Потпредсједника Федерације су усагласили и донијели Одлуку о разрјешењу и именовану чланова Комисије за вриједносне папире Федерације Босне и Херцеговине 23.1.2012. године, коју су упутили Парламенту Федерације Босне и Херцеговине на потврђивање. Дом народа Парламента Федерације Босне и Херцеговине је на 10. сједници, одржаној 02.04.2012. године исту потврдио, док је Представнички дом Парламента Федерације Босне и Херцеговине предметну одлуку послао на разматрање парламентарној Комисији за избор и именовање. Након разматрања Комисија је донијела закључак да се предметна одлука врати доносиоцима из разлога што није проведена процедура јавног оглашавања за чланове Комисије за вриједносне папире Федерације Босне и Херцеговине, у складу са Законом о министарским, владиним и другим именованима Федерације Босне и Херцеговине. Представнички дом Парламента Федерације Босне и Херцеговине је на сједници одржаној дана 11.12.2012. године разматрао Закључак Комисије за избор и именовање, те одбио да разматра Одлуку Предсједника и оба Потпредсједника Федерације Босне и Херцеговине.

Предсједник и оба Потпредсједника Федерације Босне и Херцеговине су поново поднијели захтјев Представничком дому Парламента Федерације за разматрање предметне Одлуке. Међутим, Представнички дом Парламента Федерације Босне и Херцеговине је на 21. сједници одржаној 23.07.2013. године одбио приједлог да се спорна Одлука уврсти на дневни ред. Након тога, Предсједник и оба Потпредсједника Федерације Босне и Херцеговине су у "Службеним новинама Федерације БиХ", број 80/13 од 16.10.2013. године објавили Јавни конкурс за избор и именовање чланова Комисије за вриједносне папире Федерације Босне и Херцеговине.

7. Став Уставног суда Федерације

Уставни суд Федерације у разматрању захтјева Предсједника и оба Потпредсједника Федерације Босне и Херцеговине је пошао од одредаба члана 31. Закона о поступку пред Уставним судом Федерације Босне и Херцеговине, којим је прописано да, "рјешавање спорова о правима и дужностима између институција федералне власти се покреће пред Уставним судом Федерације Босне

и Херцеговине захтјевом те институције чије је право повријеђено или којој је, супротно уставу, федералном закону или другом пропису наметнута одређена обавеза".

Чланом 5. став 1. Закона о Комисији за вриједносне папире прописано је да "Комисију чине предсједник, замјеник предсједника и три члана, које именује и разрјешава предсједник Федерације уз сагласност оба Потпредсједника, а потврђује Парламент Федерације Босне и Херцеговине.

На основу изложеног неспорно је да Предсједник Федерације Босне и Херцеговине, уз сагласност оба Потпредсједника, именује и разрјешава чланове Комисије за вриједносне папире, а именовање и разрјешење потврђује Парламент Федерације Босне и Херцеговине.

Ради се о два независна органа који потпуно независно и самостално доносе своје одлуке. Предсједник Федерације Босне и Херцеговине, који уз сагласност оба Потпредсједника, доноси одлуку о именовању и разрјешењу чланова Комисије за вриједносне папире и Парламент Федерације Босне и Херцеговине који, доноси одлуку о потврђивању те одлуке о именовању или разрјешењу.

Како се ради о потпуно независним органима, који самостално доносе своје одлуке, Уставни суд Федерације је стајалишта, да не стављањем на дневни ред оспорене одлуке од стране Представничког дома Парламента Федерације Босне и Херцеговине, Предсједнику и Потпредсједницима Федерације Босне и Херцеговине, није несагласно Уставу Федерације Босне и Херцеговине, закону или другом пропису повријеђено неко право или наметнута одређена обавеза.

На основу наведеног, Уставни суд Федерације је одлучио као у изреци ове пресуде.

Ову пресуду Уставни суд Федерације је донио једногласно у саставу: др sc. Ката Сењак, предсједница Суда, Сеад Бахтијаревић, Весна Будимир, Мирјана Чучковић, Домин Малбашић, Александра Мартиновић и проф. др Един Муминовић, судије Суда.

Предсједница
Уставног суда

Број У-49/13
03. јула 2014. године
Сарајево

Федерације
Босне и Херцеговине
Др sc. **Ката Сењак**, с. р.

1632

Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o zahtjevu za zaštitu prava na lokalnu samoupravu načelnika Općine Stari Grad Sarajevo, u vezi sa Kolektivnim ugovorom za službenike organa uprave i sudske vlasti, na osnovu člana IV.C.10.(3) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, u vezi sa Amandmanom XCVI na Ustav Federacije Bosne i Hercegovine, nakon provedene rasprave, na sjednici održanoj dana 03.07.2014. godine, donio je

PRESUDU

Utvrđuje se da je Kanton Sarajevo Odlukom broj 02-012-61/98 od 25.6.1998. godine, dajući prethodnu saglasnost na usaglašeni tekst zaključenog Kolektivnog ugovora za službenike organa uprave i sudske vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 23/00, 50/00 i 97/13), koji su 11.04.2000. godine zaključili Samostalni sindikat državnih službenika i namještenika u Federaciji Bosne i Hercegovine, kao predstavnik službenika organa uprave i sudske vlasti i Vlada Federacije Bosne i Hercegovine, povrijedio pravo na lokalnu samoupravu Općine Stari Grad

Sarajevo, radi čega Općina Stari Grad Sarajevo nije u obavezi primjenjivati odredbe predmetnog Kolektivnog ugovora.

Presudu objaviti u "Službenim novinama Federacije BiH" i "Službenim novinama Kantona Sarajevo".

Obrazloženje

1. Podnosilac zahtjeva i predmet zahtjeva

Načelnik Općine Stari Grad u Sarajevu (u daljem tekstu: podnosilac zahtjeva), podnio je Ustavnom sudu Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Ustavni sud Federacije) dana 26.11.2013. godine zahtjev za zaštitu prava na lokalnu samoupravu, tvrdeći da su Samostalni sindikat službenika organa uprave i sudske vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine, s jedne strane i Vlada Kantona Sarajevo, kao "poslodavac" s druge strane, dana 11. aprila 2000. godine zaključili Kolektivni ugovor za službenike organa uprave i sudske vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: osporeni Kolektivni ugovor). Članovima 24., 29., 30., 31. i 32. osporenog Kolektivnog ugovora povrijeđeno je pravo na lokalnu samoupravu, jer su uskraćena prava općina utvrđena čl. 53. i 56. Zakona o principima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 49/06 i 51/09), kao i prava utvrđena Evropskom poveljom o lokalnoj samoupravi, posebno naglašeno u članu 4. stav 6. ove povelje.

2. Bitni navodi zahtjeva

U zahtjevu se ističe, da je Vlada Kantona Sarajevo, pored još nekih vlada kantona u Federaciji Bosne i Hercegovine, u 2000. godini potpisala osporeni Kolektivni ugovor, odnosno donijela Odluku, broj: 02-012-61/98 od 25.06.2008. godine, kojom se daje saglasnost Vladi Federacije Bosne i Hercegovine za zaključenje osporenog Kolektivnog ugovora, iako za to nije imala ovlaštenje jedinica lokalne samouprave.

Shodno Ustavu Federacije Bosne i Hercegovine, Evropskoj povelji o lokalnoj samoupravi, Ustavu Kantona Sarajevo, Zakonu o principima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine, Statutu Općine Stari Grad Sarajevo, općina je morala biti konsultovana od strane Vlade Kantona Sarajevo, prije potpisivanja osporenog Kolektivnog ugovora i to zbog veoma bitnih razloga. Navodi da je članom 29. osporenog Kolektivnog ugovora propisano: "Pored naknada na platu utvrđenih zakonom, službeniku pripada naknada i za prijevoz na posao i s posla, ishranu u toku rada (topli obrok) i regres za godišnji odmor. Visinu naknade iz stava 1. ovoga člana utvrđuje rukovodilac organa uprave i Sindikat".

Podnosilac zahtjeva se pita da li je Vlada Kantona Sarajevo rukovodilac organa uprave Općine Stari Grad Sarajevo ili općina i kako Vlada Kantona Sarajevo, bez saglasnosti općine, može učestvovati u utvrđivanju "visine naknada iz stava 1. ovoga člana". Zbog toga, imajući u vidu ustavno-pravni položaj općina i principe na kojima je zasnovana, a posebno princip samostalnosti u odlučivanju u okviru vlastitih karakteristika, koje obuhvataju autonomiju ili decentralizaciju, koja mora biti puna i isključiva i koja ne smije uskraćivati niti ograničavati druga vlast, podnosilac zahtjeva smatra zahtjev za zaštitu prava na lokalnu samoupravu osnovanim. Predlaže, da Ustavni sud Federacije donese presudu, kojom će utvrditi da je Vlada Kantona Sarajevo, potpisivanjem osporenog Kolektivnog ugovora, bez saglasnosti Općine Stari Grad Sarajevo povrijeđila pravo općine na lokalnu samoupravu, te da joj se naloži da uskladi odredbe osporenog Kolektivnog ugovora sa Evropskom poveljom o lokalnoj samoupravi i Zakonom o principima lokalne samouprave, a da danom objavljivanja presude Ustavnog suda Federacije prestaje da važi predmetni Kolektivni ugovor za Općinu Stari Grad Sarajevo, kao jedinicu lokalne samouprave.

3. Stranke u postupku

U skladu sa članom 39. stav 1. Zakona o postupku pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 6/95 i 37/03) stranke u ovom postupku su: načelnik Općine Stari Grad u Sarajevu, kao podnosilac zahtjeva i Vlada Kantona Sarajevo, kao donosilac Odluke o davanju saglasnosti za potpisivanje osporenog Kolektivnog ugovora.

4. Bitni navodi odgovora na zahtjev

Ustavni sud Federacije, u skladu sa članom 16. Zakona o postupku pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine, je dana 05.12.2013. godine zatražio od Vlade Kantona Sarajevo, da kao stranka u postupku odgovori na navode zahtjeva podnosioca, u roku od 20 dana.

Vlada Kantona Sarajevo je dana 19.12.2013. godine dostavila odgovor na zahtjev podnosioca, u kome se, između ostaloga navodi, da osporava navode Općine Stari Grad Sarajevo da je odredbama čl. 24., 29., 30., 31. i 32. osporenog Kolektivnog ugovora povrijeđeno pravo na lokalnu samoupravu, iz razloga što su uskraćena prava općina utvrđena čl. 53. i 56. Zakona o principima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine, kao i prava utvrđena Evropskom poveljom o lokalnoj samoupravi, s posebnim naglaskom na član 4. stav 6. ove povelje. Također, osporavaju i navode da je Vlada Kantona Sarajevo 2000. godine potpisala osporeni Kolektivni ugovor u ime jedinica lokalne samouprave za koju radnju nije imala ovlaštenje, shodno njenim nadležnostima utvrđenim Ustavom Kantona Sarajevo, niti Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine. Navedenim članovima osporenog Kolektivnog ugovora nisu mogle biti povrijeđene odredbe čl. 53. i 56. Zakona o principima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine, jer taj Zakon tada još nije bio ni donesen (donesen i objavljen u "Službenim novinama Federacije BiH", broj 49/06, a osporeni Kolektivni ugovor je objavljen u "Službenim novinama Federacije BiH", broj 23/00).

Osim toga, prava i obaveze državnih službenika i namještenika u jedinicama lokalne samouprave nisu predmet lokalne samouprave, odnosno njihovo regulisanje po osnovu radnog odnosa nije djelatnost lokalne samouprave i ne predstavlja prava i obaveze obuhvaćene Evropskom poveljom o lokalnoj samoupravi, Zakonom o osnovama lokalne samouprave iz 1995. godine kao ni kantonalnim Zakonom o lokalnoj samoupravi iz 1997. godine. Prava i obaveze državnih službenika i namještenika regulišu se posebnim federalnim i kantonalnim zakonima, a nikako zakonom o lokalnoj samoupravi. Također je istaknuto da Vlada Kantona Sarajevo nije tražila niti dobila punomoć od Općine Stari Grad Sarajevo kao ni od drugih općina u Kantonu Sarajevo, iz razloga što prava i obaveze državnih službenika i namještenika u jedinicama lokalne samouprave nisu predmet lokalne samouprave.

U vrijeme potpisivanja osporenog Kolektivnog ugovora na snazi su bili federalni i kantonalni zakoni i to: Zakon o radnim odnosima i platama službenika organa uprave u Federaciji Bosne i Hercegovine i Zakon o radnim odnosima i platama službenika organa uprave u Kantonu Sarajevo, te Zakon o radu, kao opći propis o radu. Federalni i kantonalni zakon o radnim odnosima i platama službenika organa uprave nisu regulisali način zaključivanja kolektivnog ugovora. U Zakonu o radu ne spominju se organi općine, kao organi nadležni za zaključivanje kolektivnih ugovora, već Vijeće poslodavaca, a do njegovog formiranja - Vlada Federacije Bosne i Hercegovine i vlade kantona. Pošto u vrijeme zaključivanja osporenog Kolektivnog ugovora nije bilo formirano Vijeće poslodavaca, to su osporeni Kolektivni

ugovor, u skladu sa članom 112. stav 3. Zakona o radu, zaključili Vlada Federacije Bosne i Hercegovine i vlade kantona, među kojim i Vlada Kantona Sarajevo. Predlažu da se zahtjev Općine Stari Grad Sarajevo odbije jer nije povrijeđeno pravo na lokalnu samoupravu.

5. Relevantni propisi za donošenje presude

5.1. Ustav Federacije Bosne i Hercegovine

Član III.2.e)

"Ovlasti su federalne vlasti i kantona sljedeće:

e) socijalna politika; "

5.2. Evropska povelja o lokalnoj samoupravi

Član 4. stav 6.

"Lokalne vlasti će biti konsultovane, u najvećoj mogućoj mjeri, pravovremeno i na odgovarajući način, u procesu planiranja i donošenja odluka o svim stvarima koje ih se direktno tiču".

5.3. Zakon o radu

("Službene novine Federacije BiH", br. 43/99, 32/00 i 29/03)

XV - KOLEKTIVNI UGOVORI

Član 112.

"Na strani zaposlenika kod zaključivanja kolektivnog ugovora može biti sindikat ili više sindikata, a na strani poslodavca može biti poslodavac, više poslodavaca ili udruženje poslodavaca.

Ako je u pregovaranju i zaključivanju kolektivnog ugovora zastupljeno više sindikata, odnosno više poslodavaca, o zaključivanju kolektivnog ugovora mogu pregovarati samo oni sindikati, odnosno poslodavci koji imaju punomoć od svakog pojedinačnog sindikata, odnosno poslodavca, u skladu sa njihovim statutom.

Do formiranja udruženja poslodavaca na strani poslodavca kod zaključivanja kolektivnog ugovora iz člana 111. ovoga zakona, može biti Vlada Federacije Bosne i Hercegovine, odnosno vlada kantona".

Član 115.

"Kolektivni ugovor je obavezan za strane koje su ga sklopile, kao i za strane koje su mu naknadno pristupile".

5.4. Zakon o principima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 49/06 i 51/09)

Član 2.

"Lokalna samouprava podrazumijeva pravo i osposobljenost jedinice lokalne samouprave da, u granicama zakona, regulišu i upravljaju određenim javnim poslovima na osnovu vlastite odgovornosti i u interesu lokalnog stanovništva".

Član 3.

"Lokalna samouprava se organizira i ostvaruje u općinama i gradovima, kao jedinicama lokalne samouprave, a izvršavaju je organi jedinice lokalne samouprave i građani, u skladu sa Ustavom i zakonom i statutom jedinice lokalne samouprave".

Član 8. st. 1. i 2.

"Jedinica lokalne samouprave ima vlastite nadležnosti, ustanovljene ustavom i zakonom i ima pravo baviti se svim pitanjima od lokalnog značaja koja nisu isključena iz njezine nadležnosti, niti dodijeljena u nadležnost neke druge vlasti na osnovu ustava i zakona.

Ona će biti samostalna u odlučivanju o pitanjima iz vlastitih nadležnosti, koja ne mogu biti ograničena ili uskraćena

od federalnih ili kantonalnih vlasti, osim u slučajevima utvrđenim ustavom i zakonom".

Član 53.

"Federalne, odnosno kantonalne vlasti dužne su razmotriti inicijative, prijedloge i sugestije jedinice lokalne samouprave i o svom stavu i preduzetim aktivnostima obavijestiti jedinice lokalne samouprave u roku od 30 dana od dana prijema inicijative, prijedloga ili sugestije".

Član 56.

"Federalne, odnosno kantonalne vlasti dužne su u najvećoj mogućoj mjeri konsultovati jedinice lokalne samouprave u postupku donošenja propisa koji ih se direktno tiču.

Konsultovanje, u smislu iz prethodnog stava ovoga člana, federalne, odnosno kantonalne vlasti vrše putem Saveza općina i gradova".

Član 58. st. 1. i 2.

"Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o osnovama lokalne samouprave ("Službene novine Federacije BiH", broj 6/95).

Federacija Bosne i Hercegovine i kantoni su dužni uskladiti svoje zakone sa ovim Zakonom, te izvršiti prijenos poslova i nadležnosti, kao i odgovornosti dodijeljenih jedinicama lokalne samouprave ovim Zakonom, u roku od 6 mjeseci od dana njegovog stupanja".

6. Činjenično stanje

Podnosilac zahtjeva je problematizovao primjenu osporenog Kolektivnog ugovora za službenike organa uprave i sudske vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine na zaposlenike Općine Stari Grad Sarajevo, s obzirom da prilikom njegovog zaključivanja, u kojem je učestvovala Vlada Kantona Sarajevo, Općina Stari Grad Sarajevo nije Vladi Kantona Sarajevo dala punomoć za zaključenje toga ugovora, a niti je Općina Stari Grad Sarajevo, kasnije pristupila osporenom Kolektivnom ugovoru. Poslodavac zaposlenika Općine Stari Grad Sarajevo nije kanton, nego općina, a prema odredbi člana 112. Zakona o radu o zaključenju Kolektivnog ugovora mogu pregovarati samo oni sindikati, odnosno poslodavci koji imaju punomoć od svakog pojedinačnog sindikata, odnosno poslodavca, u skladu sa njihovim statutom.

Vlada Kantona Sarajevo u odgovoru na zahtjev je istakla da punomoć nije ni tražila od Općine Stari Grad Sarajevo iz razloga što prava i obaveze državnih službenika i namještenika u jedinicama lokalne samouprave nisu predmet lokalne samouprave. Regulisanje prava i obaveza državnih službenika i namještenika, po osnovu radnog odnosa u jedinicama lokalne samouprave, nije djelatnost lokalne samouprave i ta prava nisu obuhvaćena Evropskom poveljom o lokalnoj samoupravi, niti Zakonom o osnovama lokalne samouprave iz 1995. godine, Zakonom o principima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine iz 2006. godine, a ni kantonalnim Zakonom o lokalnoj samoupravi iz 1997. godine. Ta prava i obaveze su regulisane posebnim federalnim i kantonalnim zakonima kojim se reguliše oblast socijalne politike, pod koju se podvodi i utvrđivanje prava iz oblasti radnih odnosa, a ta problematika je u zajedničkoj nadležnosti Federacije Bosne i Hercegovine i kantona, a ne jedinica lokalne samouprave.

7. Stav Ustavnog suda Federacije

Ustavni sud Federacije prilikom rješavanja podnosiocjeva zahtjeva pošao je od definicije lokalne samouprave, propisan u članu 2. Zakona o principima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine, u kojem je utvrđeno da lokalna samouprava podrazumijeva pravo i osposobljenost jedinica lokalne samouprave da, u granicama zakona, regulišu i upravljaju određenim javnim poslovima na osnovu vlastite

odgovornosti i u interesu lokalnog stanovništva. Isto tako u članu 3. spomenutog Zakona je propisano da se lokalna samouprava organizira i ostvaruje u općinama i gradovima, kao jedinicama lokalne samouprave, a izvršavaju je tijela jedinice lokalne samouprave i građani, u skladu sa ustavom, zakonom i statutom jedinice lokalne samouprave. Da bi jedinica lokalne samouprave mogla da reguliše i upravlja određenim javnim poslovima u interesu lokalnog stanovništva mora imati zaposlene državne službenike i namještenike i osigurana odgovarajuća finansijska sredstva. Da bi se isto moglo ostvariti članom VI.4. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine propisano je da: "Općinsko vijeće, između ostaloga, "odobrava općinski budžet i donosi druge propise i uredbe o ubiranju poreza, te općenito osigurava ona potrebna finansijska sredstva što ih ne pribavlja kanton ili federalna vlast, te donosi druge propise i uredbe potrebne u izvršavanju obaveza općine". Dakle, nije sporno da jedinice lokalne samouprave imaju vlastite nadležnosti, ustanovljene ustavom i zakonom, kao što imaju i pravo baviti se svim pitanjima lokalnog značaja, koja nisu izuzeta iz njezine nadležnosti. Iz tog razloga federalne i kantonalne vlasti su dužne u najvećoj mogućoj mjeri konultovati jedinice lokalne samouprave u postupku donošenja propisa koji se izravno tiču jedinica lokalne samouprave.

Iz dokaza u predmetu je utvrđeno da Vlada Kantona Sarajevo nije tražila ovlaštenje Općine Stari Grad Sarajevo za zaključenje osporenog Kolektivnog ugovora koji bi se odnosio na jedinicu lokalne samouprave, držeći da prava iz radnog odnosa državnih službenika i namještenika u jedinicama lokalne samouprave spadaju u sferu socijalne politike, što je zajednička nadležnost Federacije Bosne i Hercegovine i kantona. Pri tome, zanemarila je činjenicu da su ti državni službenici i namještenici zaposlenici jedinica lokalne samouprave, koje plaćaju te iste jedinice lokalne samouprave iz svojih budžeta. Također, iz dokaza u predmetu je utvrđeno da je Vlada Kantona Sarajevo potpisala osporeni Kolektivni ugovor i samim tim preuzela i finansijske obaveze koje su utvrđene u tom ugovoru. Isto tako, utvrđeno je da u skladu sa članom 73. osporenog Kolektivnog ugovora Općina Stari Grad Sarajevo nije ni naknadno pristupila osporenom Kolektivnom ugovoru, pa prema tome nije ni prihvatila obaveze koje iz njega proizlaze. U prilogu ovog tvrdnji govori i činjenica koja proizlazi iz člana 75. osporenog Kolektivnog ugovora da se isti odnosi samo na stranke koje su ga potpisale, kao i na stranke koje su mu naknadno pristupile.

Obaveza konsultacije jedinice lokalne samouprave o svim stvarima koje ih se direktno tiču proizlazi iz člana 4. stav 6. Evropske povelje o lokalnoj samoupravi. Ovo iz razloga što je članom VII.3. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine propisano, da međunarodni ugovori i drugi sporazumi koji su na snazi u Bosni i Hercegovini i Federaciji Bosne i Hercegovine, te opća pravila međunarodnog prava čine dio zakonodavstva Federacije Bosne i Hercegovine.

Zbog toga, Vlada Kantona Sarajevo, bez punomoći nije mogla u ime podnosioca zahtjeva zaključiti osporeni Kolektivni ugovor, gdje je u članu 1. propisano, da se njime uređuju prava i obaveze službenika iz rada i na osnovu rada, a na koje se primjenjuju propisi o radnim odnosima, platama i drugim naknadama. Na ovaj način stvorene su odgovarajuće finansijske obaveze koje u znatnoj mjeri opterećuju budžet, a da prije pristupanja zaključenju osporenog Kolektivnog ugovora, Vlada Kantona Sarajevo nije konsultovala niti je za to dobila ovlaštenje, odnosno punomoć za naknadno pristupanje od strane podnosioca zahtjeva.

Iz navedenih razloga, Ustavni sud Federacije odlučio je kao u izreci ove presude.

Ovu presudu Ustavni sud Federacije donio je većinom glasova, u sastavu: dr. sc. Kata Senjak, predsjednica Suda, Sead Bahtijarević, Vesna Budimir, Mirjana Čučković, Domin Malbašić, Aleksandra Martinović i prof. dr. Edin Muminović, sudije Suda.

Broj U-56/13
03. jula 2014. godine
Sarajevo

Predsjednica
Ustavnog suda
Federacije
Bosne i Hercegovine
Dr. sc. **Kata Senjak**, s. r.

Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o zahtjevu za zaštitu prava na lokalnu samoupravu načelnika Općine Stari Grad Sarajevo, u svezi s Kolektivnim ugovorom za službenike organa uprave i sudbene vlasti, na temelju članka IV.C.10.(3) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, u svezi s Amandmanom XCVI na Ustav Federacije Bosne i Hercegovine, nakon provedene rasprave, na sjednici održanoj dana 03.07.2014. godine, donio je

PRESUDU

Utvrđuje se da je Kanton Sarajevo Odlukom broj 02-012-61/98 od 25.6.1998. godine, dajući prethodnu suglasnost na usuglašeni tekst zaključenog Kolektivnog ugovora za službenike organa uprave i sudbene vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 23/00, 50/00 i 97/13), koji su 11.04.2000. godine zaključili Samostalni sindikat državnih službenika i namještenika u Federaciji Bosne i Hercegovine, kao predstavnik službenika organa uprave i sudbene vlasti i Vlada Federacije Bosne i Hercegovine, povrijedio pravo na lokalnu samoupravu Općine Stari Grad Sarajevo, radi čega Općina Stari Grad Sarajevo nije u obvezi primjenjivati odredbe predmetnog Kolektivnog ugovora.

Presudu objaviti u "Službenim novinama Federacije BiH" i "Službenim novinama Kantona Sarajevo".

Obrazloženje

1. Podnositelj zahtjeva i predmet zahtjeva

Načelnik Općine Stari Grad u Sarajevu (u daljnjem tekstu: podnositelj zahtjeva), podnio je Ustavnom sudu Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Ustavni sud Federacije) dana 26.11.2013. godine zahtjev za zaštitu prava na lokalnu samoupravu, tvrdeći da su Samostalni sindikat službenika organa uprave i sudbene vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine, s jedne strane i Vlada Kantona Sarajevo, kao "poslodavac" s druge strane, dana 11. travnja 2000. godine zaključili Kolektivni ugovor za službenike organa uprave i sudbene vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: osporeni Kolektivni ugovor). Člancima 24., 29., 30., 31. i 32. osporenog Kolektivnog ugovora povrijedeno je pravo na lokalnu samoupravu, jer su uskraćena prava općina utvrđena čl. 53. i 56. Zakona o načelima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 49/06 i 51/09), kao i prava utvrđena Europskom poveljom o lokalnoj samoupravi, posebice naglašeno u članku 4. stavak 6. ove povelje.

2. Bitni navodi zahtjeva

U zahtjevu se ističe, da je Vlada Kantona Sarajevo, pored još nekih vlada kantona u Federaciji Bosne i Hercegovine, u 2000. godini potpisala osporeni Kolektivni ugovor, odnosno donijela Odluku, broj 02-012-61/98 od 25.06.2008. godine, kojom se daje suglasnost Vladi Federacije Bosne i Hercegovine za zaključenje osporenog Kolektivnog ugovora, iako za to nije imala ovlaštenje jedinica lokalne samouprave.